

Sagan om ett nytt land i norra Ontario.

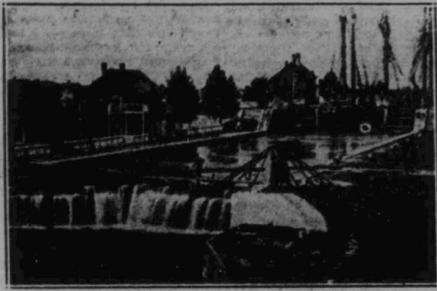
Här har naturen skänkt rika hävor i form av skog, mineraler och gott jordbruksland m. m. Gömmer onåda möjligheter. Några korta biografier över tvillingstädernas svenskar.

FÖR S. C. T. AV REIMAR REMIDAV, B. A.

Det verkar som en saga att säga att folket i Ontario inom sina gränser besitter ett nytt land, som är fyra gånger så stort som det gamla Ontario och vida större än Storbritannien eller Tyskland eller Frankrike. Detta nya land är känt under namnet Northern Ontario samt är uppdelat i 8 stora distrikt — Nipissing, Timiskaming, Algoma, Thunder Bay, Rainy, River, Kenora och Patricia. Det omfattar 330,000 kvadratkilometer samt är 121,900 kvadratkilometer större än det största av de tre nämnda gamla länderna. Fast så nära till oss är det ej uppskattat efter sitt värde. Den tredje västerns prärie har sett en massa hemlösa — men ej så det skogstäckta rikliga landet. Likväl är båda rika på bördigt och omfattande land. Den eventuella settlaren borde ej nöja sig med ett halvt ögon-

skördar av vete i trots av tidig höstfrost samt hazelstom eller torra under sommaren. Cirka 50 settlare i Northern Ontario ha nyligen tillskrivits av koloniseringsbyrå rörande klimatet och de flesta av dem ha uttalat sig i dess favör, ja, somliga av dem ha brukat ord som dessa: "Det är fina, varma dagar med svala nätter på sommaren samt vanligen klart och kallt under vintern och mestadels lugnt."

Rörande jordmännen förklarar majoriteten av samma settlare på det kraftigaste att densamma är god. Somliga av dem bruka så starka uttryck som — "Vare sig det är i lernytan eller sandjorden inbostas utmärkta skördar och varje jordman producerar sin individuella skörd till största fördel." Dessa settlare äro spridda över

Början av Soo kanalsystemet — 1875.

kast utan att taga i övervägande, huravida det ej är väl värt att undersöka meriten av ett territorium närmare till hands.

Det bör ej vara en stor överraskning att få veta att utav en så vidsträckt areal det endast finnes omkring 20 miljoner acres agrariskt land, av vilket det mesta är gott. Där finnes, vad som kallas för "the Clay Belt", som sträcker sig västerut från den mellanprovinciella gränsen mellan Ontario och Quebec för omkring 350 mil och vilket varierar i djup, norr och söder, från 25 till 100 mil och mer, samt omfattar 12 miljoner acres av jämt eller sluttande land. Jorden, som består av rik lera eller lernytor, liknar den av Timiskaming, där de agrariska resultaten varit excellenta, samt är troligen bättre än de jämna sträckorna av det fina leralet i Manitoba. Sand och grusar finnes på många platser, vilket med fördel kan

Konsul Oscar Johnson.

användas för konkretkonstruktion samt för vägbygge. Man kan tryggt säga att från 65 till 75 procent Clay Belt distriktet är gott fastland. Detta procentantal kan betydligt ökas genom dränering. Utom sina rika resurser av timmer, mineral, vattenkraft, jakt och sceneri har Northern Ontario i sitt sköte de största sträckor av bördigt territorium i världen.

Då man erinrar sig att Northern Ontario betäcker en areal av 330,000 kvadratkilometer samt sträcker sig 770 mil i norr och söder, så förstår man, att det är omöjligt att ge detaljbeskrivningar av dess klimat. Generellt sagt äro somrarna varma samt vintrarna mycket kalla. Det verkliga Clay Belt distriktet är beläget i den södra delen av Northern Ontario samt en lång väg från den yttersta norden av provinsen.

På tal om landet 60 mil norr till Cochrane samt längs Canadian National järnvägen för 136 mil från Abitibi väst till Hearst skriver en expert: "Där endast små områden rått och landet ej proper dränerats, förekomma underkastad sommarfrost, som förstör skörden men ej till någon större utsträckning än i de äldre delarna av Ontario, innan skogen högs ned. Vad vintrarna beträffar, äro de mycket längre än i gamla Ontario, men äro ej strängare än i Rainy River Valley eller i Manitoba." Frosten har sin begränsning i Northern Ontario så väl som i prärien. "Västerns farmare har varit i stånd att få stora

många hundratals mil i de sju stora distrikten i Northern Ontario. Naturligen är därför ej varenda en helt tillfredsställd liksom ej heller varenda en är fullt tillfredsställd med prärien.

Många uttalanden ha också gjorts av de förmåner, som ett buskland har att erbjuda. Man anser att buskland är mer vinstgivande samt lämnar nog ved för bränsle, nog för reparationer och nog timmer för byggnad etc. Särskilt synas skandinaviska, vana vid sitt hemlands skogar och berg, trivas där under de tätt många av dem nästan blivit leda till döds av präriens aldrig sinande enformighet.

Det är naturligtvis omöjligt att inom så begränsat utrymme beskriva ett så vidsträckt område, men vi ha endast velat ge en liten antydning därom. Här kan den duktige och villige arbetaren förskaffa sig ett obegränsat antal nya möbler, och här kan man börja med litet eller litet kapital, men likväl är det ju bättre att något kapital — dock ha folk här lyckats utan till en början äga något som helst kapital. Här finnes vidsträckt skogar med otaliga sjöar, floder och andra vattendrag. Här kan man ägna sig åt kreatursavel och mejerihandling och här kan jagaren och fiskaren göra sig goda slantar. Här finnes rika mineralresurser och vädret väntanfullt redo att producera mängder av elektricitet. Här är ett ungt jätteland i tillväxt, där tusentals mil av landsväg och järnväg söka tillfredsställa de nödvändiga behoven för farmarna. Här ha byar och städer med skolor och butiker sprungit upp liksom svampar ur jorden och de växa alltjämt. Här äro marknaderna jämförelsevis nära till söderns och österns civilisation. Här finnes i kort och sagt ett land, som kan utvecklas en livskraftig och blomstrande ras och som i framtiden kommer att hysa miljoner hem.

Efter denna orientering skildring av det distrikt, för vilket Port Arthur och Port William utgöra ett centrum, övergå vi till att ge några korta biografier över de svenskar, som vi hade tillfälle att träffa. I en annan artikel skola vi komma med några biografier över våra norska och danska bröder.

Oscar Johnson föddes 1883 i Bohuslän, där hans fader var jordbrukare samt dessutom kommunalförordnad och landingsman. Han genomgick handelskola i Sverige samt vistades ett halvt år i Tyskland. Men han liksom så många andra fick utvandringsfeber och 1909 finna vi honom i Port Arthur. Han fick där till att börja med anställning att räkna timret i stabbarna. Men nästa år eller 1910 började han arbeta för firmen Högborg och Olgen, som tillverkade tält. Efter endast tre månader blev han kompanjon och efter 6 månader ensam ägare av affären. Det kan man kalla bra marscherat.

Hans kallade sin firma för Central Tent & Awning Works samt förklarade detta namn 1921 till Central Manufacturing Co. och tillverkade huvudsakligen överalls. I januari 1923 hade han den olyckan att få sin fabriks förstörd av eldsvåda, varefter han flyttade sig till Port William. Mr. Johnson är en verklig föreningsmänniska samt tillhör och har tagit

Finns och exkams försvinna, huden blir mjuk och slät genom bruket av DR. CHASE'S OINTMENT

stort intresse i därvarande svenska kyrka, i svenskarnas sjuk- och begravningskassa samt i Skand. hemmet. Till svensk vice konsul blev han utnämnd den 29 juni 1921 och denna plats har han sköt med all beröm, värdhet och heder. Ktzenskap ingick han 1919 med Linnea Skog från Norberg i Västmanland samt har med henne en son. År 1914 avlade han ett 6 månaders besök i sitt gamla hemland Sverige.

Bland nykomna och mera framstående svenskar i denna stad måste vi räkna mr. Fridolf Hägglund, som till börden är orrränning och vilken startade sin affärsbana redan vid 17 års ålder. Men på våren 1923 lämnade han Sverige samt slog sig ned i Port Arthur. Sin nuvarande affär öppnade han 1924 på våren och har haft stor framgång med densamma. Han bedriver klädesaffär samt bokhandel, och denna affär har han sin korta tillvaro med rätta tillväxt till landsmannens fulla förtroende.

Han tog en aktiv del i bildandet av föreningen Skand, hemmet, vars sekreterare han är. Sagda organisation startades i december 1923. Dess ändamål är att samla skandinavierna samt att stötta och hjälpa dem. Dessutom är dess program kulturellt och sammanträden hållas första och tredje söndagen i varje månad. Föreningen bedriver dessutom egen kaféverksamhet i 121- och 122- Street, och denna rörelse arbetar kooperativt. Ordförande är mr. Oscar Johnson, vice ordförande John Person, kassör Tore Ogren och sekreterare Fridolf Hägglund. Medlemsantalet är omkring 140.

Under sin vistelse i Sverige skrev mr. Hägglund för Nya Norrland samt deltog livligt i godtemplararbetet. Sedan sin ankomst hit har han skrivit en hel del värdefulla artiklar eller rättare sagt berättelser för denna tidning under signaturen Rudolf Flood.

K. G. K. Nyman föddes 188 i Helsingfors samt avlade apotekarexamen i sitt hemland Finland. Han arbetade en kortare tid å apotek i Sverige samt emigrerade 1907 till Amerika, där han uppehöll sig i New York och en del andra platser. År 1911 finna vi honom i Port Arthur och en tid efter avlade han kandidatexamen i apotekarexamen i Toronto. Sitt nuvarande apotek övertog han 1924. År 1914 besökte han Finland. Mr. Nyman har starka kulturella och sociala intressen samt är en mycket vaken och beläst man. Han nedlade ett gott arbete inom Vasa Orden samt var en tid förste storlogedelegat från Canada. Lögen i Port Arthur nedlades dock för flera år sedan. Vidare var han en av de drivande krafterna inom Skand. Socialistförbundet, vilket dock lades ner före kriget.

Lennart Oberg härstammar från Finland. Han emigrerade till Amerika och stannade där ett år samt kom 1907 till Port Arthur, där han de 6 första åren arbetade i järnaffär. År 1914 startade han Port Arthur Hardware & 284 Bay St. En stor del av hans kundrets utgöras av skandinaver.

Erik Lilja är född i Malmö samt vistades i Danmark i 5 år, innan han i oktober 1922 anlände till Winnipeg. Han sysselsatte sig först med skogsarbete och under tiden hade hans hustru anställning hos vår välbekanta landsmanninna, Mrs. Williams i Winnipeg. I maj 1924 finna vi honom i Port Arthur, där han i juli samma år startade kaféverksamhet och dessutom hyr ut rum. Hans plats är belägen vid 82 Court St. South. Fast han intet hade vid startandet har det gått bra för honom.

John Gustavson föddes 1865 i Sparreholm i Södermanland samt var hemman jordbrukare. Till Amerika eller närmare bestämt Sanford, Florida, emigrerade han 1891 och 1922 finna vi honom i Rhinelander, Wis. Tio år senare eller 1902 styrde han kosan till Port Arthur, där han med tiden blev förmän i en brädgård. Men han är en mångsidig man och har även haft a. k. boarding house samt sysslat med fasthetsaffärer. Sedan 16 år tillbaka har han en farm 4 mil utanför staden. Han ingick 1902 ktzenskap med Ida Forström från Haparö i Finland. Familjen har två söner.

Hans bröder Carl föddes 1875 samt kom 1898 till Wisconsin och hans sysselsättning var att sortera virke. Till Port Arthur anlände han 1902 samt gifte sig 1905 med Ida Teorén från Södermanland, med vilken han har en son och en dotter. Carl och John ha två bröder och en syster i Staterna. År 1897 avlade han ett besök i Sverige. Han tillhör Svenska Kyrkans sjuk-

begravningskassa samt har varit trustee inom svenska luth. kyrkan.

Alfred Johanson föddes 1887 i Umeå samt var hemma både stabbliggare och brottare. Till Canada och Port Arthur kom han 1919 samt har där sysselsatt sig med snickeri- och kontraktarbete. Han ingick 1907 ktzenskap med Anna Johanson och makarna ha två söner samt två döttrar. Mr. Johanson har en syster, Mrs. Alf Engström, i samma stad samt en syster i Staterna. Hans bröder var den 1921 avlidne pastor Oscar Johanson som 1908 kom till Port Arthur. Mrs. J. har tvänne bröder samt en syster i samma stad. Som ett kuriosum kan nämnas att J. även roar sig med hönsavel samt har ej mindre än 100 höns.

John Enroth föddes 1866 i Söderhamn samt arbetade vid trämassfabrik i Jämtland. Till Port Arthur kom han 1902 och har där sysslat med järnbyggnadskonstruktion och snickeriarbeten. Dessutom har han en farm utom staden och även han kan ståta med 100 höns. Sedan cirka 27 år tillbaka är han gift med Anna Backens från Jämtland samt har med henne tre döttrar, av vilka två äro gifta, samt tvänne söner. En av dem, som var typograf, avled helt plötsligt för en tid sedan.

Anton O. Stone är 63 år gammal och hans vagna stöd i Bohuslän. Vid 19 års ålder begav han sig till Minneapolis, där han var murare och rappare. Till Port Arthur kom han 1901 och har även här varit murare samt dessutom kontraktör. Efter 8 års vistelse i U. S. A. gjorde han ett besök i Sverige. Mrs. Stone besökte 1909 Sverige och Åland. Ktzenskap ingick han 1898 med Ida Danielson från Åland. Makarna ha två söner, av vilka en arbetar för en spannmålsfirma. Mr. Stone var den förste sekreteraren inom Luth. kyrkan och Mrs. Stone grundade 1906 kvinnoföreningen inom densamma samt är nu dess ordförande. Mrs. Stone har en bröder i Minneapolis, nämligen pastor Em. Stone, samt en i Tacoma, kontraktör Andrew Stone. Mrs. Stone har en syster i Cleveland, Ohio.

En märklig man är hotellägaren Gottfrid Burström i Pt. Arthur. Han föddes 1883 i Björne, Ångermanland. Vid 20-årsålder eller 1903 styrde han kosan till Canada och Winnipeg. De första åren var han ute på järnvägs- och skogsarbete. Under denna tid räknade han 1908 blinda vid en järnvägsolycka, men har ändå slagit sig fram riktigt bra. Det är här för en ma att bli blind i så unga år, men Burström var av det rätta virket. Han klädde sig utan sätta endast manken till och framåt gick det. På grund av sin blindhet måste han sluta med kroppsarbete och 1909 finna vi honom i Nippigon, där han öppnade ett "boardinghouse" och kafé. Han fortsatte med denna rörelse till 1917, vilket år han flyttade till Port Arthur och öppnade ett hotell. Sitt nuvarande hotell — Kindsley & vilket jag bodde under min vistelse i Port Arthur, övertog han i nov. 1919.

Mr. Burström är gift sedan 1922 samt har tvänne bröder, Herbert, vilken sköter om hans farm 48 mil från staden, samt Oscar, till vilken jag återkommer senare.

Mr. Burström är en mångsidig man, som har "prospektat" nära ett 200-tal järn- och guldgruvor. Han äger en nickelgruva 172 mil väst om staden. Vidare driver han skoshandling samt har ett skogsföretag, där man huggar ved för pappersmassa. Dessutom har han intresserat i andra affärsföretag, såsom Viking Tool Co.

Brodern, Oscar Burström, föddes 1890 i Fredrika socken samt emigrerade 1911 till Canada och slog sig först ner i Nippigon, där han i tvänne år ägnade sig åt konstruktionsarbete. Sedan var han några år prospektör i Scriber-distriktet och på våren 1917, finna vi honom i Pt. Arthur, där han övertog Minto hotell och Minto kafé, vilken rörelse han ännu bedriver. Han är gift sedan 1915 med Tyne Maria Sarinen och makarna ha en dotter. Han är medlem av Skand. hemmet.

En man med en säregen levnads-saga är Oscar Sundin, som berättade några strödda drag ur sitt liv på en fest, som hölls av Skand. hemmet under den tid, jag besökte Port Arthur. Han föddes någon gång i slutet på 1850-talet samt var endast 9 år gammal då man hemma i Sverige 1867 hade det äminstone för de äldre bekanta härd-året, under vilket han liksom så många andra fick stå bröd skuren av råghalm. Fadern, som var kakekugelsmakare dog samma dag, som han föddes. Redan som ganska liten började han arbeta på en verkstad. Då han var 16 år gammal gick han till Västmanland och arbetade som plöjare där och sedan i Gestriland och på vintern högg han kolved. Senare var han i smedlärnsamt arbetade vid järnväg och sågverk. Till Canada emigrerade han i april 1902 och har sedan dess arbetat vid en pappersfabrik i Sturgeon Falls.

G. O. Walberg föddes 1880 i Vännäs och utvandrade 1903 till Canada och Fort William, där han den första tiden arbetade i en tegelstenfabrik. Senare arbetade han i 8 år för C. P. R. och skötte lyftkranar för dem. Under året 1905 avlade han ett besök i Sverige. På hösten 1911 startade han den divers-handel han ännu bedriver. Mr. Wal-

berg är intresserad av svensk verksamhet samt har tillhört den svenska sjuk- och begravningskassa sedan dess bildande. Dessutom är han sekreterare i Luth. församlingen sedan 1911. Sedan samma år är han gift med Emma Lundström. Hans bröder, Alfred, som är farmare 13 mil väst om staden, ankom dit 1902 och en tid längre framåt skaffade han sig en farm i State River Valley. Sedan 1907 är han gift med Helena Lundström. N. Carlson föddes 1872 i Vännäs och var hemma stabbliggare. Han utvandrade till Canada först vid mögen ålder eller 1907 och kom till Port William, där han arbetar som snickare. Han var en av stiftarna av den svenska sjukhjälpföreningen samt är diakon och söndagskoleföreståndare i Luth. kyrkan.

KAN RIKEDOM SKANKA LYCKA?

En medarbetare i "Morning Star" har intervjuat den 82-åriga Rockefeller. Intervjuaren ville veta om rikedom skänker lycka, och den gamle miljardären svarade ett bestämt nej. "Tror ni, frågade han, att en man som äger 20 millioner nödvändigt är lyckligare än den som inte äger mer än 20 dollars?"

— De flesta önsknings, som människor ha kunna bli uppfyllda med pengars hjälp. — Inte de högsta. Hälsa, ungdom, gott humör, berömmelse, förvärvad genom andligt arbete, och sann kärlek kunna inte fås för pengar. — Näja, men jag ville-fråga er om huruvida rikedomerna skänkt er mycken lycka i livet? — Det måste jag svara nej på. Jag önskar att bli kvitt hela rikedomerna och få vara en vanlig borgare med en måttlig förmögenhet. Avbryt mig inte! En Krösus som ni kallar mig kan inte göra sig av med sin förmögenhet utan att bli stämpad som förräckt. Min familj skulle protestera, och även om jag överklade pengarna åt familjen, så skulle jag dock fortfarande i allt väsentligt vara den jag är.

— Har ni verkligen aldrig känt det som en lycka att kunna tillfredsställa era önsknings med tillhjälp av pengar? — Jo, det har hänt. Men å andra sidan har jag måst försöka många gånger som den mindre bemödade beskär. Förstallt er exempelvis att jag går genom ett varuhus där alla saker ligga utbredda som människans över huvud taget kan önska sig. Jag går där fullkomligt likgiltig, för jag vet att jag kan köpa hela huset och allt vad som där finnes. Om jag skulle erbjuda en mindre bemödad människa att välja ut åt sig vad hon ville ha, så skulle hon känna det som en stor lycka. — Men rikedomerna tillåter er alltid så att bereda andra människor glädje. — Är det inte lycka? — Nej. Om ni läser i tidningen att 100,000 människor ha drunknat i Kin, så måste ni inget vidare avseende vid det. På samma sätt skulle ni, om ni finge veta att det vederfärs lika många människor en stor lycka, sannolikt inte erfära någon känsla av glädje.

SKILDA SLAG AV BEUNDRARE.

— Mh man beundrar allt hos mig, mina ögon, min röst, mina händer. — Och var beundrar ni då hos honom? — Hans goda smak.

Betalas prenumerationen i dag!

GRATT HAR Återställt till naturlig färg på ett naturligt sätt eller penga penga tillbaka. Photo-Hue åter ställer allt grätt hår till dess ursprungliga färg. Photo-Hue frambringar åter glänsande ungdomligt hår för varje typ av hår person. Photo-Hue färgar grätt hår från roten till toppen och lägger ej hinder i vägen för shampoo-behandling, en marcel eller permanent wave.

Vi uppmana er försöka i dag. För ett paket hos JUEL DENN'S PHOTO-HUE HOME REMEDIES SALE Dept. S. 660 Main Street, Winnipeg, Man.

Vi anmoda alla prenumeranter, som häfta i skuld för tidningen och som ej förnyat prenumerationen för 1926, att godhetsfullt göra det NU. Använd nedanstående kupong.

Utgivare av Svenska Canada-Tidningen, Winnipeg, Man. Härmed inneslutes \$..... för..... års prenumeration för SVENSKA CANADA-TIDNINGEN. Jag är { ny penn. / gammal pren. Mitt namn Postkontor Provins

Till Svenska Canada-Tidningens Läsare och läsarinor

När vi i detta första nummer av Svenska Canada-Tidningen publicerade meddelandet om, att en ny rotationsnallpress blivit inmonterad i tidningens tryckeri samt reproducerade bilden av denna press i tidningen, var det helt säkert många, för att icke säga de flesta, av tidningens läsare, som blevo överraskade.

Det var heller icke underligt, ty för det första äro omkostnaderna vid inköpet och installationen av en dylik maskin synnerligen betydande, och för det andra hade vi icke annat än ganska löst påpekats, att en sådan förändring var i börningen. Emellertid hade "ett länge känt behov" av en ny press förelagt, och detta har nu blivit följt. Den förut begagnade tidningspressen blev så småningom i alla delar opassande för tidningens nuvarande behov, detta trots att densamma på sin tid var ett ofantligt framsteg i förhållande till den äldre press, vilken dessförinnan varit i bruk. Nu har således en ultramodern snallpress blivit inmonterad i tidningens tryckeri, där som bekant även tidningar — Svenska Canada-Tidningen och Norröna — tryckas. Dessa två tidningar få sålunda nu påtaga sig ansvaret med att betala de omkostnader, (5,000 dollars för varje tidning) vilka äro förenade med denna nya press, och det är därför, som vi i de sista numren av tidningarna riktat allvarliga upprop till våra läsare om att genom att betala utestående prenumrationsavgifter punktligt samt om möjligt för något eller några år i förskott räcka oss en hjälpsande hand och därmed göra det möjligt för oss att möta de utgifter, vi påtagit oss, i och med anskaffandet av denna press. Svenska Canada-Tidningen (och Norröna) ha ungefärligen \$10,000 vardera utestående i obetalda prenumrationsavgifter. Vi hava därför i dagarna utsänt räkningar utvisande huru mycket vi vänta, att Ni skall betala till tidningen i detta fall. Men i händelse Ni skulle vara så vänligt stämd mot tidningen, att Ni tycker detta lilla belopp vara så obetydligt, att Ni skulle vilja bidraga med något mera, äro vi synnerligen tacksamma, och skola i så fall kreditera Eder för förklarad prenumerationstid i förhållande till storleken av det belopp, Ni sänder. Det är klart, att då vi hava så mycket att fordra av våra prenumeranter, det icke är mera än mänskligt, att vi känna med oss, att rätt många av våra läsare också borde betala oss för ett eller flera år i förskott, och vi sålunda för något tid bliva skyldiga dem, och dessa belopp skulle dock på långt när icke kunna uppgå till de summor, vi hava att fordra av så många andra av våra läsare, vilka av en eller annan orsak ej betalat för tidningen, och vilka äro skyldiga i många fall för flera år.

I de artiklar, vilka hittills och framlides komma att publiceras, ha skälen, varför prenumrationsavgifterna borde punktligt betalas, fastställts, och vi känna oss övertygade om, att varenda en av tidningens läsare, vilken följt med dessa artiklar och känna till tidningens historia, utan tvivel medgiver, att vi gjort allt, vad man skäligen kan fordra för utgivandet av densamma, under förhållanden varande omständigheter. Att detta ytterligare tillägg i form av nytt maskineri för tidningen är ett tydligt bevis för, att vi fullt uppskatta fördelen av att få tidningen på allt sätt tidsenligt utrustad, för att därigenom kunna möta de fordringar, vilka rimligtvis kunna ställas å en första klassens svensk tidning i Canada, torde härigenom vara förstället för var och en.

Angående utvidgning av S. C. T. vilja vi endast säga, att detta NU helt och hållet beror på prenumeranterna själva, huru lång eller kort tid det kommer att taga, innan vi äro i stånd till att på ekonomiska skäl publicera tidningen i 12-stället för 8-sidig.

Pressen är nu installerad, och när de första stora inbetalningarna äro gjorda, blir naturligtvis lasset litet lättare att draga varför vi bedja våra prenumeranter att så snart som möjligt, samt så snart som möjligt, insända till oss förfallna prenumrationsavgifter. Om våra prenumeranter så göra, tvivla vi icke på, att vi inom kort skola bli istånd att realisera våra planer om utvidgning av Svenska Canada-Tidningen från 8 till 12-sidig.

NYA PRENUMERANTER. Det är också naturligt, att styrkan hos Svenska Canada-Tidningen i hög grad förökas, i fall var och en av våra prenumeranter vill sätta som mål att anskaffa minst en eller om möjligt flera prenumeranter. Vi tro, att detta så mycket lättare skulle vara möjligt, då vi veta, att trots att S. C. T. är över 40 år gammal, den dock icke av en eller annan orsak är tillräckligt spridd bland 10,000-tals svenska settlare i östra och västra Canada. Det är dessa 1,000 eller 10,000, vilka vi måste nå med vår tidning om vi skola lyckas och vi bedja få hänvisa till en artikel i nummer 3 av vår tidning för den 21 jan, där det påpekas att det såväl politiskt som ock på andra sätt skulle styrka den svenska stammen här i Canada, om svenskarna i allmänhet erkände vår tidning som sitt eget organ. Därför hoppas vi, att Ni vill vara en av de första att få en eller flera nya prenumeranter bland grannar eller bekanta, som ej hava vår tidning.

Vi vilja även påpeka nödvändigheten av att handla N U. De första avbetalningarna å pressen skola göras inom en kort tid av 3 å veckor, och vi hoppas, att Ni vill vara med att draga Edert strå till stacken, och ej lämna det åt någon annan, så att det skall vara möjligt för oss att möta dessa betalningar i tid.

Tackande Eder på förhand för Eder vänlighet i detta avseende teckna vi Högaktningfullt Redaktionen.

När vi i detta första nummer av Svenska Canada-Tidningen publicerade meddelandet om, att en ny rotationsnallpress blivit inmonterad i tidningens tryckeri samt reproducerade bilden av denna press i tidningen, var det helt säkert många, för att icke säga de flesta, av tidningens läsare, som blevo överraskade.

Det var heller icke underligt, ty för det första äro omkostnaderna vid inköpet och installationen av en dylik maskin synnerligen betydande, och för det andra hade vi icke annat än ganska löst påpekats, att en sådan förändring var i börningen. Emellertid hade "ett länge känt behov" av en ny press förelagt, och detta har nu blivit följt. Den förut begagnade tidningspressen blev så småningom i alla delar opassande för tidningens nuvarande behov, detta trots att densamma på sin tid var ett ofantligt framsteg i förhållande till den äldre press, vilken dessförinnan varit i bruk. Nu har således en ultramodern snallpress blivit inmonterad i tidningens tryckeri, där som bekant även tidningar — Svenska Canada-Tidningen och Norröna — tryckas. Dessa två tidningar få sålunda nu påtaga sig ansvaret med att betala de omkostnader, (5,000 dollars för varje tidning) vilka äro förenade med denna nya press, och det är därför, som vi i de sista numren av tidningarna riktat allvarliga upprop till våra läsare om att genom att betala utestående prenumrationsavgifter punktligt samt om möjligt för något eller några år i förskott räcka oss en hjälpsande hand och därmed göra det möjligt för oss att möta de utgifter, vi påtagit oss, i och med anskaffandet av denna press. Svenska Canada-Tidningen (och Norröna) ha ungefärligen \$10,000 vardera utestående i obetalda prenumrationsavgifter. Vi hava därför i dagarna utsänt räkningar utvisande huru mycket vi vänta, att Ni skall betala till tidningen i detta fall. Men i händelse Ni skulle vara så vänligt stämd mot tidningen, att Ni tycker detta lilla belopp vara så obetydligt, att Ni skulle vilja bidraga med något mera, äro vi synnerligen tacksamma, och skola i så fall kreditera Eder för förklarad prenumerationstid i förhållande till storleken av det belopp, Ni sänder. Det är klart, att då vi hava så mycket att fordra av våra prenumeranter, det icke är mera än mänskligt, att vi känna med oss, att rätt många av våra läsare också borde betala oss för ett eller flera år i förskott, och vi sålunda för något tid bliva skyldiga dem, och dessa belopp skulle dock på långt när icke kunna uppgå till de summor, vi hava att fordra av så många andra av våra läsare, vilka av en eller annan orsak ej betalat för tidningen, och vilka äro skyldiga i många fall för flera år.

I de artiklar, vilka hittills och framlides komma att publiceras, ha skälen, varför prenumrationsavgifterna borde punktligt betalas, fastställts, och vi känna oss övertygade om, att varenda en av tidningens läsare, vilken följt med dessa artiklar och känna till tidningens historia, utan tvivel medgiver, att vi gjort allt, vad man skäligen kan fordra för utgivandet av densamma, under förhållanden varande omständigheter. Att detta ytterligare tillägg i form av nytt maskineri för tidningen är ett tydligt bevis för, att vi fullt uppskatta fördelen av att få tidningen på allt sätt tidsenligt utrustad, för att därigenom kunna möta de fordringar, vilka rimligtvis kunna ställas å en första klassens svensk tidning i Canada, torde härigenom vara förstället för var och en.

Angående utvidgning av S. C. T. vilja vi endast säga, att detta NU helt och hållet beror på prenumeranterna själva, huru lång eller kort tid det kommer att taga, innan vi äro i stånd till att på ekonomiska skäl publicera tidningen i 12-stället för 8-sidig.

Pressen är nu installerad, och när de första stora inbetalningarna äro gjorda, blir naturligtvis lasset litet lättare att draga varför vi bedja våra prenumeranter att så snart som möjligt, samt så snart som möjligt, insända till oss förfallna prenumrationsavgifter. Om våra prenumeranter så göra, tvivla vi icke på, att vi inom kort skola bli istånd att realisera våra planer om utvidgning av Svenska Canada-Tidningen från 8 till 12-sidig.

NYA PRENUMERANTER. Det är också naturligt, att styrkan hos Svenska Canada-Tidningen i hög grad förökas, i fall var och en av våra prenumeranter vill sätta som mål att anskaffa minst en eller om möjligt flera prenumeranter. Vi tro, att detta så mycket lättare skulle vara möjligt, då vi veta, att trots att S. C. T. är över 40 år gammal, den dock icke av en eller annan orsak är tillräckligt spridd bland 10,000-tals svenska settlare i östra och västra Canada. Det är dessa 1,000 eller 10,000, vilka vi måste nå med vår tidning om vi skola lyckas och vi bedja få hänvisa till en artikel i nummer 3 av vår tidning för den 21 jan, där det påpekas att det såväl politiskt som ock på andra sätt skulle styrka den svenska stammen här i Canada, om svenskarna i allmänhet erkände vår tidning som sitt eget organ. Därför hoppas vi, att Ni vill vara en av de första att få en eller flera nya prenumeranter bland grannar eller bekanta, som ej hava vår tidning.

Vi vilja även påpeka nödvändigheten av att handla N U. De första avbetalningarna å pressen skola göras inom en kort tid av 3 å veckor, och vi hoppas, att Ni vill vara med att draga Edert strå till stacken, och ej lämna det åt någon annan, så att det skall vara möjligt för oss att möta dessa betalningar i tid.

Tackande Eder på förhand för Eder vänlighet i detta avseende teckna vi Högaktningfullt Redaktionen.